

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1655

§. 34. Tunc dicit illis Iesus: omnes vos scandalum patiemini in me in ista nocte. v. 31.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45515

quam abutar, ne excludar à regni tui dulcedine, nec vinum consecratum
hoc est sanguinem tuum in missa offerendo & bibendo ad damnationem
sed ad salutem meam & gloriam tuam semper suscipiam, atque in glo-
riolissimo regno patris tui vietur.

§. 33. Et hymno dicto exierunt in montem oliveti. v. 30.

Ostendit hic Christus quod licet in omnibus & pro omnibus semper
debeamus Deo gratias agere, tamen ad imitationem eius, id tum vel maxi-
me adimplendum quando cibo vivifici salutaris, scilicet precioso corpore
& sanguine ipsius in Venerabili Sacramento refecti sumus. Christus enim
non nisi hymno dicto post sumptam Communionem exivit. & quis mihi
dicet quis iste fuerit Hymnus? ex praxi sanctæ matri Ecclesiæ, Christi
sponsæ & conscientie secretorum, credo Trium puerorum Hymnum fuisse il-
lum quem Christus & Apostoli tunc dixerunt, & hodie sacerdotes post mis-
sam dicunt. Exivit autem ad montem oliveti, ut initium passionis suæ face-
ret, non prius quam se communione sacra refecisset, ut intelligamus ex eius
exemplo nos sic munite oportere sacra Communione, quoties grave ali-
quod negotium aggredimur, aut mortis periculum subeundum est, aut iter
periculosum suscipiendum: tunc enim quasi ultimo illo viatico nobis pro-
videamus oportet, ut illi, in quo omnia parata habemus, cuncta com-
mittamus.

O Domine adjuva quæso me famulum tuum, ut omni momento tibi
pro acceptis beneficiis gratias agam & comprimis quando corpus &
sanguinem tuum in Sacramento altaris sumpsi, fac quoque ut nunquam ne-
gotium grave arripiam, nunquam periculo itineri me committam, abs-
que sumpto viatico preciosi corporis & sanguinis dilecti filii tui, ut illo duce
& Comite ubique fruatur, omnia agam, & à malo conserver, nunc & in hora
mortis meæ. Amen.

§. 34. Tunc dicit illis Iesus: omnes posscandalum patiemini in me in
ista nocte. v. 31.

Ad hoc verbum quantum putas conterritos esse auditores? maxime in
verbo scandalum tristabantur boni discipuli inter se dicentes haud dubie
cogitabant: quomodo potest hoc fieri, ut nos scandalizemur in ipso, quem
scimus, novimus, esse filium Dei vivi? vidimus & audivimus docentem &
operantem omnia secundum Deum perfectissime, legem & prophetas ho-
norantem, atque in omni genere virtutum, & morum excellentem, neque
enim mendacium, neque dolus inventus est in ore eius atque his & simili-
bus cogitationibus occupabantur corda eorum praesertim ad verbum in
ista

iusta nocte) quia ut dicit S. Hieron. quomodo qui inebriantur, sic & quis scandalum patiuntur in nocte & in tenebris sustinent.

Domine Deus, qui nunquam scandalum actuum dedisti ulli homini, da obsecro de tua plenitudine infirmo mihi hanc gratiam ut & ego conturber quoties audio vel scandalum siccii vel peccatum nominari: caveam vero ne illus meo malo exemplo vel peccato scandalizetur, vel ad malum inducatur.

§. 35. Scriptum est enim percutiam Pastorem & dispergentur oves gregis. v. 32.

Dum ita turbatos discipulos Jesus videret ob verbum scandali, nescientes unde id posset oriri, diutius eos suspensos tenere noluit, sed causam eis dixit quia scriptum est (Zach. 13.) *percutiam Pastorem & dispergentur oves gregis,* hoc est, me pastorem vestrum percutiet Deus pater meus, & ubi percussus, captivus, ligatus, fucro dispergentur greges mei, Vos, ô mei discipuli, fugam capietis, quia in eo tempore me pastorem amplius non profitebimini. sed me negabitis per fugam, & bene ait Propheta & Dominus ipse; *Oves: Ovis* quippe est animal tam rude & indocile, ut semel perditum nesciat inventare pastorem nec gregi se coniungere, quin, nisi requiratur, magis magisque aberrabit.

Talis, ô Pastor bone, Ovis ego sum; erravi & erro quotidie à te sicut ovis que perire, & nescio redire ad te sine gratia tua, require ergo servum tuum Domine, maxime dum turbatus fuero passione aliqua vel nunc vel in hora mortis: maxime ob peccatorum recordationem, quæ, eheu nimis multa, & gravia sunt. Succurre ergo mihi obsecro gratia tua, B. V. M. matri meritis, mitte Angelum & Patronum Tutelarem, qui me ad caulam tuam reducat vel suggerat verba bona, verba scientiae, bonitatis, disciplinae, & sanctæ spei per merita tua ne dispergat à te, aut separeret in æternum.

§. 36. Postquam autem surrexero, præcedam vos in Galilæam. v. 33.

Hæc sunt verba illa consolationis quibus præveristi ô Christe, tristitia & terrore repletos discipulos ob rui dilectum, admirum ait: Modo sumus in Iudea, ubi me querunt occidere, & sane occident, sed & ego resurgam occisus, & ita integer & vegetus ero, ut vos non occisos, nec verberatos præcedam in Galilæam, ut statim ibidem me & redi vivam & gloriosum videatis, & præsentia dulci fruamini.

Domine dic & animæ meæ in hora mortis, verba consolationis, scilicet Ego Jesus Redemptor tuus, resurrexi a mortuis ad vitam à mortalitate.